

Men jeg skal vel sige, at jeg er glad, fordi hr. Klaus Hækkerup gerne vil være med til at se på tilskudssamfundet.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Folketinget er med til at afgøre, om vi i fremtiden skal leve i et kontrolregister- og overvågningssamfund med alle de ubehagelige konsekvenser, som det indebærer, eller vi skal vægte den personlige frihed og respekten for den enkeltes privatliv højere end samfundets mulighed for i alle detaljer at kunne kontrollere dets borgere. Vi konservative foreslår den sidste mulighed.

Danskerne er jo aldrig tidligere blevet overvåget så massivt af staten som i dag. Borgerne står registreret på kryds og tværs i 4.500 offentlige registre med følsomme personoplysninger. Faktisk er der sket en firedobling af registreringen i løbet af de seneste 10 år, og man kan spørge: Er der virkelig behov for dem alle? Hvad gør vi for, at vi ikke igen om 10 år kan konstatere en firedobling, så vi til den tid har 18.000 registre?

Indenrigsministerens lovforslag om Det Centrale Personregister indeholder en bestemmelse, der tager sigte på afsløring af socialt bedrageri, og det er et godt formål. Men når bestemmelsen betyder, at en kommune kan pålægge enhver person under strafansvar at afgive oplysninger om vedkommendes nærmeste venner og eventuelt familie, hvis kommunen har en mistanke, så går regeringen for vidt.

Det minder jo om metoder brugt øst for det gamle Jerntæppe, og her må vi konservative melde fra. Melde fra, selv om vi ligesom alle andre ønsker at bekæmpe socialt bedrageri og anden kriminalitet, men det er at gå for langt, hvis man pålægger kolleger, pædagoger, naboer og familie at give oplysninger om helt private forhold til det offentlige. Det må ikke blive sådan, at målet helliger ethvert middel.

I virkeligheden er der jo kun meget få, der ønsker et angiver- og et registrerings- eller et overvågningssamfund, og kun få ønsker en detaljeret og minutøs kontrol af borgerne. Men samtidig vil de mange, flertallet, også have et samfund, der søger at forhindre snyd, misbrug og kriminalitet.

Der er altså tale om et klassisk dilemma mellem hensynet til et trygt samfund og respekten

for den enkeltes privatliv og integritet. Hver gang en skole, en virksomhed eller en boligblok sætter tv-overvågning op, er det, set som et enkeltstående tilfælde, forståeligt. Det sker jo som et værn mod kriminalitet, men set ud fra et samfundsmæssigt perspektiv er det problematisk, medmindre vi danskere ønsker at blive totalt overvåget; og det gør vi vel ikke.

Vi må altså have sat nogle grænser og fundet en balance, så udviklingen ikke bare løber fra os. I et frit land skal borgerne kunne føle sig som frie mennesker, og det er Folketinget, der sammen med befolkningen skal sætte grænserne for, hvad vi kan acceptere. Teknikken kan alt, om ikke i dag, så i hvert fald i morgen. Tænk på, hvilket effektivt samfund, vi kunne skabe, hvis vi her til foråret vedtog en lov, der sagde, at alle danskere skulle have indopereret en 2 mm lang elektronisk chip i højre overarm. Væk var kriminaliteten som ved et trylleslag. Et centralt satellitsystem kunne nu fortælle politiet og alle andre myndigheder, hvor en hvilken som helst person befinder sig på et hvilket som helst tidspunkt. Nu er der intet behov for samlivskontrol og dyneløfteri. Enhver kommunal skatteforvaltning kan se, hvem der sover hos hvem og hvor længe. Alle indbrud bliver straks opklaret, for computeren fortæller, hvem det var, der brød ind og tømte parcelhuset om formiddagen, og bankrøveren kan politiet stå og vente på, når han uden maske dukker op på egen bopæl.

Jo, mulighederne er der, men perspektivet er skræmmende, og derfor er det nødvendigt at få sat grænser, jo før jo bedre. Der skal sættes grænser for, i hvor høj grad private må overvåge andre borgere, og grænserne må være snævrere end i dag. Der skal være grænser for arbejdsgiverens adgang til at overvåge ansatte. Gerne snævrere end i dag. Ansatte har jo også ret til privatliv. Der skal være klare regler for, hvor lang tid eller snarere hvor kort tid private og offentlige myndigheder må opbevare overvågningsmateriale.

Og så til slut: Regeringen nedsætter jo tit udvalg eller kommissioner, nogle gange måske mere berettiget end andre, når store problemstillinger skal kulegraves. Et kommissionsarbejde på dette område var nok værd at overveje.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu var en af de mange forespørgere fra Venstre oppe og give udtryk for, at Venstres opfattelse